

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 44. Concordia cum Felice ab Alphonso tentata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

ptimestri Albæ-Græcæ oppugnatione re infecta turpiter discedere coactus esset, tribus insuper magnis cladibus a celeberrimo Hunniade, cujus mentio alibi redibit, affecti fuere.

Secul. XV.
A. C. 1443.

§. XLIV.

Concordia cum Felice ab Alphonso tentata.

Interea Alphonfus Arragoniæ Rex solitis suis fraudibus cum Eugenio Pontifice æque ac cum Felice egit. Rex præprimis nulla alia motus ratione ab Eugenio defecerat, quam ut eundem Pontificem postulatis suis annuere compelleret. Postquam ergo Neapolis Regnum penitus occupaverat, epistolam ex urbe Neapoli die decima Aprilis ad Felicem dedit, decreto ad illum oratore suo Ludovico Cascufa, qui cum eo de quibusdam concordie conditionibus ageret, quarum summa erat: Felix primam hujus Regis adoptionem a Joanna Regina factam confirmabit, Literas investituræ in Regnum Siciliæ eodem, quem Felici præscripturus esset, tenore concedet, totam pecuniarum vim Regi eo temporis momento, quo Alphonfus ei tanquam Pontifici obsequium deferret, promissam numerabit. His conditionibus expletis Alphonfus pollicebatur, se vicissim Patrimonium

Surita hist.
lib. 15. c. 18.

Sæcul. XV. Sancti Petri in Felicis potestatem redaturum, omnesque Ecclesiæ ditiones recuperaturum, quarum protectionem, atque tutelam tam ipse Alphonsus, quam Ferdinandus ejusdem Filius in se suscepissent; præterea Alphonsus Rex Terracinae urbem retinebit, pro summa trecentorum aureorum millium in partem multæ danda, in quam olim Eugenius propter inducias a Patriarcha Alexandrino violatas incidisset. Quam primum igitur hi articuli adimpleti fuerint, spondebat Alphonsus, se tam suo, quam Fratrum nomine obsequium Felici exhibiturum, necnon complures Regnorum suorum Prælatos missurum ad Synodum, ubicunque demum illa ad tuendam Basileensis Concilii atque Felicis auctoritatem congreganda foret: insuper pollicebatur, se ad idem præstandum itidem Mediolani Ducem, necnon Castellæ Regem pro viribus solliciturum. Denique ex proventibus Ecclesiæ, quos recuperabit, unam partem Felici, alteram Cardinalibus, reliquam vero sibi adjudicandam petebat, deductis tamen expensis, quas in recuperandis Ecclesiæ terris consumere necesse foret. Suo quoque arbitrio relinquendum voluit Alphonsus, ut hæc concordia leges, negotio nondum penitus concluso, prout sibi libuerit, immutare, aut de concordia cum alio tractare posset.

§. XLV.